

## Arrest

nr. 291 708 van 11 juli 2023  
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS  
Broederminstraat 38  
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 19 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 april 2023.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESPERS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

*“1. Verzoeker, die verklaart afkomstig te zijn uit Albanië, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidige derde verzoek om inter-nationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.*

*Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.*

*2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde het CGVS het verzoek kennelijk ongegrond. Er werd immers geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers bewering geïmagineerd te zijn in een bloedwraakconflict louter omdat hij de familienaam L. draagt. Tevens hebben verzoeker noch zijn gezinsleden aannemelijk gemaakt dat zij voor de door hen aangehaalde problemen over geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië beschikken. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in het arrest nr. nr. 236 642 van 9 juni 2020.*

*De commissaris-generaal verklaarde zijn volgende verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. Er werd geoordeeld dat hij geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat hij voor internationale bescherming in aanmerking zou komen. De elementen die hij aanbracht hadden immers betrekking op gebeurtenissen waarbij zijn persoonlijke betrokkenheid eerder ongeloofwaardig werd bevonden. Ook de door hem neergelegde documenten konden geen ander licht op de voorgaande beoordeling werpen. Verzoeker tekende hiertegen een beroep aan dat werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 267 236 van 25 januari 2022.*

*In het kader van zijn huidig verzoek blijft verzoeker vasthouden aan zijn eerder aangehaalde vluchtmotieven, namelijk dat hij en zijn gezinsleden niet kunnen terugkeren naar Albanië omdat zij geïmagineerd worden in een bloedwraakkwesie tussen rivaliserende bendes of families – met langs de ene kant de families Bi. en Ba. die verenigd zijn in de criminele groep Ba., en langs de andere kant zijn eigen clan of familie L. In het begeleidend schrijven van zijn advocaat wordt aangegeven dat verzoeker familieleden heeft met een internationaal beschermingsstatuut in andere EU-lidstaten, worden nieuwe feiten in dit bloedwraakconflict aangehaald, wordt er geciteerd uit recente landeninformatie waaruit onder meer blijkt dat bloedwraak nog steeds aanwezig is. Aan dit begeleidend schrijven werden volgende stukken toegevoegd: een internetartikel van 6 september 2018 op de website van Sot.com.al over de arrestatie van I.R.(B.), E.P., A.B. en E.B., allen lid van de bende/familie B.; een internetartikel van 3 juni 2022 van de website van Euronews.al over de moord op N.B., waarbij een link gelegd wordt naar de L. clan; een internetartikel van 16 mei 2021 van de website van Reporter.al over de zoektocht naar I.L.; een internetartikel van 6 december 2021 van de website van Lapsi.al over de Belgische activiteiten van S.B.(R.) en S.S.(R.); een rapport van Global Initiative, d.d. 11 december 2021, met als titel 'Risk Bulletin: observatory of illicit economies in South Eastern Europe'; RvV arrestnr. 157 766 van 4 december 2015; een lers identiteitsbewijs van M.L.; en een attest van de politie van Shkodër dd. 11 september 2018.*

*3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat (i) de loutere vermelding dat familieleden van hem elders in Europa over een internationaal beschermingsstatuut zouden genieten, niet volstaat om in eigen hoofde bij terugkeer een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken; (ii) de nieuwe door verzoeker aangehaalde feiten van geweldpleging in deze bendeoorlog sinds zijn vorig verzoek en de internetartikels die hij in dit verband bijbrengt, betrekking hebben op aspecten die op zich niet ter discussie staan maar geen afbreuk doen aan de eerder ongeloofwaardig bevonden betrokkenheid van verzoeker en zijn gezinsleden bij deze bloedwraakkwesie; en (iii) het bijgebrachte rapport van Global Initiative louter algemene informatie bevat en niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn specifieke geval in deze bendeoorlog geïmagineerd zal worden; evenmin blijkt hieruit dat er voor hem in Albanië geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten. In dit verband verwijst het CGVS volledigheidshalve naar landeninformatie waaruit blijkt dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet treffen.*

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die de verzoeker aanbracht in het kader van zijn huidig volgend beschermingsverzoek, dat zij deze afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch komt hij in wezen niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. In de mate verzoeker gewag maakt van een vicieuze cirkelredenering doordat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar de beoordelingen die in het verleden werden gedaan, wijst de Raad erop dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een volgend verzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou hebben onderzocht of er nieuwe elementen zijn die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk een afdoende onderzoek gevoerd heeft naar de nieuwe feiten van geweldpleging in deze bendeoorlog sinds zijn vorig verzoek en de internetartikels die verzoeker ter staving hiervan aanbracht in het kader van zijn huidig volgend beschermingsverzoek. Daarbij komt hij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat uit deze nieuwe feiten van geweldpleging nog steeds niet kan blijken dat verzoeker en zijn gezinsleden betrokken zijn bij dit bloedwraakconflict noch dat zij niet over doeltreffende overheidsbescherming beschikken in Albanië. Zoals reeds gesteld, wordt de bloedwraakkwesie op zich niet betwist. Echter nergens uit de bijgebrachte internetartikels kan de persoonlijke betrokkenheid van verzoeker of zijn zonen bij deze bloedwraak blijken, noch wordt dit door verzoeker aangetoond op enige andere wijze. Het blijkt in dit conflict immers duidelijk te gaan om wraakacties binnen een criminele context, waartoe verzoeker en zijn gezinsleden niet behoren nu hij en zijn echtgenote verklaarden dat hij en hun zonen zich steeds verhielden van de criminele activiteiten van zijn familie (NPO verzoeker 27 augustus 2019, p. 5; NPO echtgenote 27 augustus 2019, p. 6). Het loutere gegeven dat S.B.(R.) ondertussen werd vrijgelaten in Albanië zoals blijkt uit de door verzoeker bijgebrachte nieuwsberichten naar aanleiding van de vraag van de Raad om overeenkomstig artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet actuele informatie bij te brengen, doet aan voorgaande geen afbreuk en neemt niet weg dat verzoeker noch zijn gezinsleden persoonlijk geïmpliceerd worden in het bloedwraak- of bendeconflict.

8. Verzoeker verwijst naar het bijgebrachte rapport Global Initiative en benadrukt dat hij deze heeft bijgebracht om aan te tonen dat bloedwraak nog realiteit is en dat in het kader van georganiseerde Albanese misdaadgroepen, ook niet direct betrokken familieleden in het conflict het slachtoffer kunnen worden. Deze algemene informatie heeft evenwel geen betrekking op zijn eigen concrete situatie en volstaat dan ook niet om aan te tonen dat hij in zijn specifieke geval in de door hem aangehaalde bendeoorlog zal geïmpliceerd worden. De Raad herinnert er aan dat in het door verzoeker aangevoerde conflict doorheen de jaren steeds personen werden geïmpliceerd met een duidelijke betrokkenheid bij het misdaadmilieu in en rond Shkoder. Ook uit de door verzoeker nieuw aangehaalde feiten van geweldpleging in deze bendeoorlog stelt de commissaris-generaal vast dat het hier duidelijk gaat om wraakacties binnen een criminele context. Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die hier een ander licht op werpen. Wat deze specifieke bloedwraakkwesie betreft, blijkt niet dat familieleden die niet betrokken zijn in het criminele misdaadmilieu, worden geïmpliceerd. De algemene informatie waarnaar verzoeker verwijst, toont het tegendeel niet aan; evenmin brengt verzoeker andere concrete en geïndividualiseerde elementen bij die hierop wijzen.

9. De commissaris-generaal merkt voorts terdege dat uit voormeld rapport niet blijkt dat er in Albanië geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor verzoeker. Door louter deze gevolgtrekking tegen te spreken en te wijzen op het feit dat dit rapport actueler is dan de bronnen waarnaar het CGVS refereert, concretiseert verzoeker niet waar de gedane analyse van het CGVS niet overeenkomt

met het door hem bijgebrachte rapport. Daarbij maakt de verwerende partij op vraag van de Raad om actuele informatie voor te leggen overeenkomstig artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, een consulteerbare weblink over die geactualiseerde informatie bevat, namelijk de COI Focus “Albanië – Algemene situatie” van 15 december 2022. Dit landenrapport geeft een overzicht weer van de situatie in Albanië van 15 juni 2020 tot en met 24 november 2022 en bevestigt de in de bestreden beslissing gedane analyse omtrent de afdoende beschermingsmogelijkheden in Albanië.

Verzoeker toont niet aan dat de inlichtingen waarop voorgaande conclusie is gebaseerd, niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stelt. De situatie in Albanië zoals beschreven in het rapport Global Initiative alsook in de rapporten die verzoeker op voormelde vraag van de Raad heeft overgemaakt, ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de analyse van het CGVS is gebaseerd. Dat er nog ruimte is voor verbetering en corruptie een pijnpunt is, wordt geenszins ontkend door de Raad noch door de commissaris-generaal. Echter, er dient tevens rekening gehouden te worden met het gegeven dat de Albanese overheid bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. De door verzoeker bijgebrachte informatie werpt hierop geenszins een ander licht. Er kan dan ook wel degelijk besloten worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes de Albanese autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Met een algemene verwijzing naar corruptie toont verzoeker bovendien ook niet aan dat de Albanese overheden in zijn geval niet bij machte of onwillig zouden zijn om hem met betrekking tot de beweerde bloedwraak, daargelaten de geloofwaardigheid van zijn betrokkenheid hierin, hulp en/of bescherming te bieden.

10. Verzoeker benadrukt nog dat meerdere familieleden van hem internationale bescherming genieten in andere EU-lidstaten. Hij verwijst naar het arrest nr. 157 766 van de Raad en haalt aan dat de kern van dit arrest is dat bloedwraak opzichts een familielid een element kan zijn om de vrees reëel te maken in hoofde van de verzoeker. Met dit betoog gaat hij evenwel volledig voorbij aan de gedane pertinente vaststelling dat verzoeker in casu in het geheel niet aantoonde dat de leden van zijn familie die elders in Europa over een internationale beschermingsstatus zouden genieten, deze verkregen hebben omwille van de aangehaalde bendeoorlog of bloedwraakwestie en zij zich in dezelfde situatie als verzoeker bevonden, namelijk dat ook zij gevisieerd werden louter omdat zij behoren tot de clan L., zonder ook maar enigszins betrokken te zijn bij het misdaadmilieu in en rond Shköder. Dat het hier zou gaan om nauwe familieleden, doet hier geen afbreuk aan en wordt overigens niet gestaafd aan de hand van stukken. Verzoeker brengt zelfs geen stukken bij die staven dat deze familieleden daadwerkelijk elders in Europa een beschermingsstatuut hebben verkregen. De Ierse verblijfstitel van M.L. toont immers niet meer dan het legaal verblijf van deze persoon in Ierland. Los daarvan, het loutere gegeven dat verzoeker familieleden zou hebben die in Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en Ierland een beschermingsstatuut hebben verkregen, volstaat niet om verzoeker (ook) als vluchteling te erkennen. De Raad benadrukt dat elk verzoek individueel en op zijn eigen merites moet worden beoordeeld.

Waar verzoeker vraagt aan de DVZ om contact op te nemen met de desbetreffende instanties in de andere EU-staten, wordt in de bestreden beslissing gewezen op de verplichting tot geheimhouding en vertrouwelijkheid. De Raad herinnert er in dit verband aan dat de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal pas volgt nadat de bewijslast in de eerste plaats bij verzoeker is gelegd. Deze samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van verzoeker om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met verzoeker de relevante elementen van het verzoek vast te stellen. In casu moet worden vastgesteld dat uit het administratief dossier duidelijk is gebleken dat de commissaris-generaal een degelijk onderzoek heeft gevoerd naar de elementen aangebracht door verzoeker, rekening houdend met de informatie over het land van herkomst. De commissaris-generaal moet hierbij niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

11. Artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. Voorts blijkt uit verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in de gelegenheid werd gesteld nieuwe elementen aan te halen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek).

Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn huidig verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidig verzoek werd aan verzoeker verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn verzoek al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken.

12. Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal helemaal niet heeft onderzocht en niet heeft gemotiveerd waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, wijst de Raad er op dat de bestreden beslissing genomen wordt in overeenstemming met artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarbij de commissaris-generaal bij voorrang onderzoekt of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De door verzoeker aangebrachte nieuwe elementen werden in het licht van beide artikelen onderzocht. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

13. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

14. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat in het kader van het beroep van verzoekers echtgenote, gekend onder rolnummer 285 616, bij beschikking met toepassing van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet tot eenzelfde conclusie wordt gekomen.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt zij een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 26 mei 2023 staat het volgende vermeld:

*“De zaken 285 586 en 285 616 (volgnr. 16) worden samen opgeroepen en samen behandeld.*

*Tolk 1022 legt de eed af en tolkt Albanees – Nederlands in beide zaken.*

*De voorzitter verwijst naar de beschikkingen die het voorwerp uitmaken van de verzoeken om te worden gehoord. De verzoekende partijen verwijzen in eerste instantie naar hun uitvoerige verzoekschriften waarin zij specifiek hebben uiteengezet welke nieuwe elementen zij in het kader van hun derde verzoek om internationale bescherming wensen aan te voeren en waarbij de bewijsregels zoals deze gelden volgens UNHCR voor ogen moeten worden gehouden; immers heeft ook de verwerende partij de verplichting om loyaal mee te werken aan het onderzoek van zowel de objectieve als de subjectieve elementen van hun derde verzoek. Zij lichten toe dat zij, alvorens de bestreden beslissingen werden genomen, op 19 oktober 2022 in een uitgebreide brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken hebben uiteengezet op welke elementen zij de thans voorliggende verzoeken gronden, met name de bloedwraak waarin zij zijn verwickeld en de bescherming die de Albanese overheid hiertegen al dan niet kan bieden. Hierbij hebben zij uitgebreid uiteengezet welke van hun familieleden reeds internationale bescherming hebben verkregen, waarbij zij specifiek verwijzen naar een familielid dat thans de Ierse nationaliteit heeft verworven, maar aanvankelijk in dat land werd erkend als vluchteling. Het gegeven dat zij hiervan geen materieel bewijs bijbrengen, neemt niet weg dat de verwerende partij dit aspect loyaal dient te onderzoeken, waarbij de verzoekende partijen kritiek uiten op het feit dat zij hierover niet werden gehoord. Zij wijzen erop dat zij deel uitmaken van één van twee clans die elkaar specifiek in de stad Shköder al decennia lang naar het leven staan en wijzen erop dat zij zelf geen criminelen zijn, maar dat zij wel familieleden hebben die zijn betrokken bij de georganiseerde misdaad. Op dit punt verwijzen zij naar een arrest van de Raad waarin wordt erkend dat het risico op bloedwraak zich ook kan uitstrekken naar familieleden die niet in het aanvankelijke conflict waren betrokken; aldus lopen zij het risico om het slachtoffer te worden van indirecte bloedwraak. Verder verwijzen zij naar persartikels waaruit blijkt dat zich op 16 mei 2021 en 3 juni 2022 effectief nieuwe feiten van bloedwraak hebben voorgedaan en naar de informatie vervat in het Global Initiative Report, waaruit blijkt dat bloedwraak wordt uitgebuit door criminele groeperingen die er een eigen onorthodoxe interpretatie van de Kanun op nahouden en die wel degelijk ook onschuldige familieleden viseren, waarbij in dit rapport een concreet voorbeeld uit hun herkomststad Shköder wordt aangehaald. In de huidige fase van de procedure wijzen zij erop dat zij ter ondersteuning van hun beroepen bij brief van 19 maart 2023 een aantal documenten hebben overgemaakt aan de Raad, waarbij zij specifiek voor wat de corruptie in Albanië stellen dat corruptie en criminaliteit er onlosmakelijk zijn verbonden en uit de conclusies van het door hen bijgebrachte GRECO-rapport blijkt dat het land slechts 5 van de 80 gedane aanbevelingen om de corruptie te bestrijden heeft geïmplementeerd. Daarnaast verwijzen zij naar een zaak die de Belgische pers heeft gehaald, namelijk deze waarbij een kernlid van de rivaliserende clan in België werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 22 jaar, naar Albanië werd overgebracht om deze uit te zitten en aldaar al na 6 jaar in vrijheid werd gesteld, wat eveneens een indicatie is van een gebrekkige bescherming. Besluitend menen de verzoekende partijen dat hun argumentatie in de beschikkingen ten onrechte wordt weggewuifd en dat de verwerende partij wel wordt gevolgd, terwijl zij met voormelde correspondentie van 19 oktober 2022 en 19 maart 2023 nieuwe gegevens hebben bijgebracht die een onderzoek ten gronde, met persoonlijk gehoor, door de verwerende partij rechtvaardigen en waarbij deze laatste, ook al gaat het om derde verzoeken om internationale bescherming, niet mag verzanden in een tunnelvisie om deze verzoeken toch maar te kunnen weigeren.”*

5. Verzoeker wilde met het rapport van Global Initiative van december 2021, met name het onderdeel “*Blood Feuds in Albania exploited by criminal groups*”, voorgelegd bij zijn huidig derde beschermingsverzoek, aantonen dat in het kader van conflicten tussen georganiseerde Albanese misdaadgroepen ook familieleden die niet direct betrokken zijn in het conflict, het slachtoffer kunnen worden van geweld. Hierover wordt zowel in de bestreden beslissing als in de beschikking gesteld dat deze algemene informatie evenwel geen betrekking heeft op verzoekers eigen concrete situatie en bijgevolg niet volstaat om aan te tonen dat hij in zijn specifieke geval in de door hem aangehaalde bendeoorlog en bloedwraakkwestie zal worden geviséerd.

Ter terechtzitting verwijst verzoeker nogmaals naar de informatie vervat in het Global Initiative Report, waaruit blijkt dat bloedwraak wordt uitgebuit door criminele groeperingen die er een eigen onorthodoxe interpretatie van de Kanun op nahouden. Hij benadrukt dat deze groeperingen wel degelijk ook onschuldige familieleden viseren waarbij hij verwijst naar een concreet voorbeeld uit zijn herkomststad Shköder dat in dit rapport wordt aangehaald en dat betrekking heeft op een vader en een oom die zelf niet betrokken waren bij het conflict en werden gedood.

Een nadere lezing van het rapport van Global Initiative leert dat recent onderzoek heeft aangetoond dat criminele groepen soms hun eigen versie van een bloedwraak toepassen. Waar volgens de Kanun er geen wraak kan worden genomen voor een familielid dat is gedood tijdens het plegen van een immorele daad (bijv. tijdens het stelen van eigendom), maakt de georganiseerde misdaad soms misbruik van de

Kanun om wraak te nemen. Volgens het rapport zijn er gevallen bekend waarbij georganiseerde Albanese misdaadgroepen soms familieleden van de persoon die zij viseren vermoorden, hetgeen vervolgens wordt gerechtvaardigd als bloedwraak. In deze situatie duiken familieleden van het slachtoffer soms onder of emigreren ze uit angst voor verdere represailles van de georganiseerde misdaadgroep. Het rapport geeft vervolgens het voorbeeld van een bendeoorlog tussen twee machtige georganiseerde misdaadgroepen in de stad Shköder, waar leiders van criminele groep A een sleutelfiguur van criminele groep B hebben vermoord. Als vergelding hebben de leiders van criminele groep B, toen ze geen leden van criminele groep A konden vinden, in plaats daarvan de vader en oom van een van de sleutelfiguren van die groep vermoord. Die persoon beschouwt de moord op zijn familieleden nu als een bloedvete en zal daarom proberen familieleden van de leiders van criminele groep B te vermoorden. Met andere woorden, stelt het rapport, zelfs als de criminele groepen hun onderling conflict zouden kunnen beëindigen, zal de geweldspiraal doorgaan. Als gevolg daarvan is wat begon als een wraakmoord in verband met een criminele daad (die misschien ten onrechte is afgeschilderd als een bloedvete) een echte bloedvete geworden (p. 9-10: *“However, recent research has shown that sometimes criminal groups apply their own version of a blood feud. According to the Kanun, you cannot take revenge for a family member who is killed while committing an immoral act (e.g., while stealing property). However, organized crime sometimes misuses the Kanun to exact revenge: there have been cases when an organized crime group is unable to find an opponent and instead kills one of the person’s family members, justifying it as blood feud. In this situation, the family members of the victim often go into hiding or emigrate in fear of further retaliation from the organized crime group.*

*For example, in the turf war between two powerful organized crime groups in the city of Shkodra, leaders of criminal group A killed a key member of criminal group B. In retaliation, the leaders of criminal group B, when they were unable to locate members of criminal group A, instead killed the father and uncle of one of the key members of that group. Now, that person considers the murder of his family members as a blood feud and will therefore try to kill family members of the leaders of criminal group B. In other words, even if the criminal groups could end the conflict between them, the cycle of violence will continue. As a result, what started as a revenge killing related to a criminal act (which may have been falsely depicted as a blood feud) has become a real blood feud.”)*

De Raad stelt vast dat in de voetnoot bij de paragraaf over het voorbeeld in Shköder wordt verwezen naar een internetartikel van 29 april 2019 waarvan uit de titel blijkt dat het duidelijk gaat om de families B. en L. uit Shköder. Aangezien verzoeker lid is van de familie L. en afkomstig is uit Shköder, heeft dit voorbeeld en dus de informatie vervat in het rapport van Global Initiative wel degelijk betrekking op verzoekers concrete situatie, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing en in de beschikking werd gesteld.

Het motief in de bestreden beslissing, hernomen in de beschikking, dat in het door verzoeker aangevoerde conflict doorheen de jaren steeds personen werden gevisieerd met een duidelijke betrokkenheid bij het misdaadmilieu in en rond Shköder, lijkt hierdoor aan het wankelen gebracht.

De grond in de beschikking dat, wat deze specifieke bloedwraakkwestie betreft, niet blijkt dat familie-leden die niet zijn betrokken in het misdaadmilieu van Shköder worden gevisieerd en dat de algemene informatie waarnaar verzoeker verwijst het tegendeel niet aantoon, houdt evenmin langer stand, gelet op de verduidelijking van verzoeker ter terechtzitting en een nadere lezing van het Global Initiative rapport.

Nu lezing van dit rapport lijkt aan te geven dat ook familieleden die niet betrokken zijn bij het misdaadmilieu in Shköder kunnen worden betrokken in deze bendeoorlog en bloedwraakkwestie tussen de families B. en L., dient verzoekers situatie nader te worden onderzocht in het licht van de bijgebrachte informatie.

De Raad wijzigt om die reden zijn standpunt, ingenomen in de beschikking van 11 april 2023.

Gelet op wat voorafgaat, met inachtneming van de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting en aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem heden aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 december 2022 wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend drieëntwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES